

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

16. december 2002

OFFENTLIG HØRING

TARGET2 – PRINCIPPER OG OPBYGNING

INDLEDNING

ECBs Styrelsesråd traf den 24. oktober 2002 beslutning om den langsigtede strategi for Target. Selv om man med etableringen af Target har fået opfyldt de vigtigste mål, blev det erkendt, at systemets uensartede tekniske udformning, der afspejler forholdene midt i 1990'erne, efterhånden ville skabe en række problemer for brugerne, hvis krav om en mere harmoniseret ydelse hele tiden vokser. Også omkostningseffektiviteten blev betragtet som problematisk. Endvidere blev der rejst tvivl om, hvorvidt det nuværende Target-system ville være i stand til at leve op til fremtidige udfordringer, især udvidelsen af EU. Target2 skal råde bod på disse mangler.

Der redegøres her for principperne bag Target2 og systemets opbygning. Afsnit 1 indeholder en generel beskrivelse af Target2 og systemets opbygning. I afsnit 2 redegøres der for systemets afgrænsning, forretningsområde, ydelser og grænseflader. I afsnit 3 beskrives ledelse, finansiering og prisfastsættelse, og i afsnit 4 gennemgås de næste trin frem mod etableringen af Target2.

I. TARGET2s GENERELLE KARAKTERISTIKA OG OPBYGNING

Target2 bliver et multiplatformssystem baseret på følgende principper: i) en bredt defineret og harmoniseret standardydelse, som udbydes af alle platforme, ii) en fælles prisstruktur for standardydelsen fra det tidspunkt, hvor Target2 sættes i drift, iii) omkostningseffektivitet, hvilket indebærer, at den fælles prisstruktur fastsættes på grundlag af det mest effektive realtidsbruttoafviklingssystem (dvs. det realtidsbruttoafviklingssystem (RTGS-system) med den laveste omkostning pr. transaktion), og at økonomisk støtte ud over et acceptabelt element af offentligt gode¹ skal afvikles ved udgangen af det fjerde år efter Target2s idriftsættelse.²

¹ Elementet af offentligt gode vil tage højde for Targets positive eksternaliteter, bl.a. med hensyn til begrænsning af systemisk risiko, og vil blive fastsat af ECBs Styrelsesråd.

² Platforme, som ikke opfylder dette krav, skal afvikles.

Target2 bliver et multiplatformssystem med individuelle platforme (skræddersyede eller klonede) og, i de tre første år systemet fungerer, en platform til fælles brug mellem de centralbanker, som fra begyndelsen eller i løbet af denne 3-årige periode beslutter at nedlægge deres egen platform. Efter den indledende periode kan de enkelte centralbanker enten vælge at fortsætte med deres egen platform³, tilslutte sig den allerede eksisterende fælles platform, eller oprette en ny platform, som de kan dele med en hvilken som helst anden centralbank, som indvilger i at dele platform.

Den fælles platform, som bliver stillet til rådighed fra Target2s idriftsættelse, bliver en integreret del af systemet. Platformen bliver først sat i drift, når de centralbanker, der i princippet er interesseret i at tilslutte sig, har truffet endelig beslutning herom. Platformen kan udvikles fra bunden eller på grundlag af en af de eksisterende platforme. Afhængigt af en teknisk analyse, som foretages på et senere tidspunkt, vil den fælles platform eventuelt kunne blive baseret på et system, hvor de centrale opgaver og ansvarlige medarbejdere placeres rundt omkring i forskellige lande (en såkaldt aktiv/aktiv-model).

Den fælles platform vil blive udformet således, at hver enkelt national centralbank, som tilslutter sig, kan bevare kundeforholdet til sine "egne" kreditinstitutter, herunder spørgsmål i forbindelse med de pengepolitiske operationer og forholdet som "lender of last resort". Som det er tilfældet i øjeblikket, vil ECB ikke åbne konti for kreditinstitutter, uanset hvilken platform de måtte vælge at anvende.

Alle platforme i Target2 underlægges de samme vejledende principper for fx prisfastsættelse, omkostningsdækning, adgang, standardydelse osv.

2. TARGET2s AFGRÆNSNING, FORRETNINGSOMRÅDE, YDELSER OG GRÆNSEFLADER

2.1 Afgrænsning

Targets afgrænsning henviser til forskellen mellem Target og andre betalingssystemer. Det særlige kendetegn ved bruttoafvikling i realtid er, at *overførsel af centralbankpenge fra en kontohaver til en anden sker løbende med endelig afvikling inden for dagen*. På grund af den stigende lighed mellem traditionelle RTGS-systemer og hybridsystemer er det centrale begreb, når Eurosystemets direkte kompetence i det, som normalt er blevet kaldt "RTGS"-systemer, skal præciseres, ikke længere nødvendigvis "brutto"-afviklingsegenskaben, men snarere at *betalingerne afvikles løbende med endelig afvikling inden for dagen* i modsætning til nettoafviklingssystemer, hvor der *afregnes endeligt ultimo dagen*. Eurosystemet har derfor den samme centrale interesse og kompetence i alle systemer, der afvikler enkeltvis (grænseoverskridende eller indenlandske) betalinger i) i centralbankpenge og ii) løbende med endelig afvikling inden for dagen, hvad enten de er teknisk integreret i Target eller ej (eksempler herpå er henholdsvis det tyske RTGS^{plus} og det franske PNS). Selvfølgelig skal ikke-integrerede systemer altid kunne integreres i Target (og der bør tilskyndes hertil).

Target-retningslinjen vil snarest muligt blive ændret, så der tages højde for den nye afgrænsning. De systemer, som teknisk set integreres i Target, skal efterleve den ændrede retningslinje fuldt ud. De

³ På betingelse af at ovenstående krav om omkostningsdækning er opfyldt.

øvrige systemer skal sandsynligvis kun efterleve en del af retningslinjen.

2.2 Forretningsområde

Som det også var tilfældet med det nuværende Target-system, bunder etableringen af Target2 i et behov for at afvikle primært systemisk vigtige store eurobetalinger i centralbankpenge, selv om systemet vil blive anvendt til mange forskellige slags betalinger. Target2 vil naturligvis fortsat være kompatibelt med andre systemer, som håndterer betalinger i euro. I Target2 vil der dog ikke være nogen nedre grænse, hvilket betyder, at hverken Eurosystemet eller de nationale centralbanker vil kunne indføre retlige eller faktiske begrænsninger for betalinger, som brugerne ønsker at gennemføre i realtid i centralbankpenge. Der bliver tre betalingskategorier: i) betalinger, som altid skal gennemføres via Target i henhold til den gældende Target-retningslinje (dvs. betalinger foretaget i forbindelse med pengepolitiske operationer og tilsluttede systemers afvikling af store betalinger), ii) betalinger, som Eurosystemet finder ønskværdigt at gennemføre via Target, og iii) andre betalinger, som brugerne vælger at gennemføre via Target.

2.3 Ydelser

Ved Targets idriftsættelse blev den *grænseoverskridende* funktion i Target anset for at være det grundlæggende, fælles element i alle de RTGS-systemer, som deltager i eller er tilsluttet Target. På det tidspunkt var de forskellige RTGS-systemers ydelsesniveau over for deltagerne mere uensartet, end de er nu. I Target2 bliver den fælles standardydelse endnu mere omfattende. Target2 får et langt mere harmoniseret ydelsesniveau end det nuværende system, herunder en bredt defineret standardydelse, som tilbydes af alle Targets forskellige delsystemer, selv om det teknisk set kan gøres på forskellige måder. Centralbankerne vil – hvad enten de driver en individuel platform eller den fælles platform, som bliver stillet til rådighed lige fra Target2s idriftsættelse (eller en hvilken som helst anden fælles platform, der måtte blive stillet til rådighed i fremtiden) – få mulighed for at tilbyde ekstraydelser ud over standardydelse. Dette sker på basis af forslag fra brugerne.

Der vil i Target2 være klare procedurer med hensyn til levering af ekstraydelser. Ekstraydelser vil kun blive tilbudt efter høring af brugerne, og der bliver åbenhed inden for ESCB om de ydelser, der tilbydes af Target2s forskellige delsystemer. Det vil sikre, at ydelser, som indledningsvis tilbydes af en enkelt platform, kan blive en del af Target2s standardydelse, hvis brugerne af andre platforme også mener at kunne få gavn af disse ydelser.

Target2s ydelser og funktioner bør anskues fra en brugersynsvinkel, således at det er de tilbudte ydelser, som er vigtige, og ikke arbejdsgangen. Target2s ydelsesniveau vil blive fastlagt i tæt samarbejde med Target-brugerne.

Styrelsesrådet får beføjelse til at definere og revidere listen over standardydelser fra tid til anden. Denne beføjelse skal bruges til at fremme nytænkning. Styrelsesrådet kan således beslutte at medtage nyskabende ekstraydelser på listen over standardydelser, hvis de har vist sig effektive på en eller flere platforme og kunne være af interesse for alle Targets brugere.

2.4 Grænseflade til brugerne og de tilsluttede systemer

Target2 vil i overensstemmelse med brugernes ønske ligeledes følge eller endog foregribe udviklingen hen imod en harmonisering af ydelser, også hvad angår i) grænsefladen mellem RTGS-systemet og dets brugere og ii) tilsluttede systemers betalingsafvikling.

For så vidt angår *grænsefladen*, fortsatte centralbankerne med forskellige grænseflader, enten SWIFT eller et nationalt telenet, til deltagerne i deres egne RTGS-systemer ved Targets idriftsættelse i januar 1999. I mellemtiden har næsten alle centralbanker valgt SWIFT som grænseflade til deres RTGS-deltagere, eller de vil anvende SWIFT i den nærmeste fremtid. Dette imødekommer et stærkt ønske fra markedsdeltagerne. SWIFTs standarder for betalingsmeddelelser er blevet gængse i betalingssektoren, samtidig med at brugen af dem tillader en vis fleksibilitet. Igennem hele debatten om Targets langsigtede udvikling har det været en udbredt holdning i Eurosystemet, at det ville være gavnligt med en enkelt grænseflade til Target. Derfor er det højst sandsynligt, at Target2 inkl. grænsefladen bliver baseret på en harmoniseret anvendelse af SWIFT-meddelelsesstandarder.

Hvad angår de *tilsluttede systemer*, bør det tages i betragtning, at de tilsluttede systemers betalingsafvikling var et rent lokalt centralbankanliggende på det tidspunkt, hvor de respektive løsninger blev indført. Lokalt er der gennemført forskellige løsninger, som normalt er blevet vurderet som effektive hver for sig i deres lokale sammenhæng. Det betyder dog ikke, at de tilsluttede systemer ikke kunne have været afviklet på anden vis, hvis afviklingsstandarderne havde været koordineret på europæisk plan. I dag synes de tilsluttede systemers afviklingsmetoder således at være eksempler på, "hvordan man tidligere greb tingene an" i de enkelte lande, og svarer ikke til de behov, som euroområdet kreditinstitutter har i dag.

De individuelle platforme i Target2 kan fortsætte med at afvikle for de tilsluttede systemer som hidtil, men hvad angår den fælles platform, kan der stilles spørgsmål ved, om alle disse forældede afviklingsløsninger skal understøttes. De forskellige afviklingsløsninger har nogle fælles elementer og kan desuden opdeles i to overordnede modeller:

- "Grænseflademodellen", hvor afviklingen i centralbankpenge af deltagerne positioner i det tilsluttede system finder sted i RTGS-systemet.⁴
- Den "integrerede model" til afvikling af værdipapirtransaktioner i centralbankpenge, hvor kontantafviklingen finder sted i selve det tilsluttede system.⁵

Den fælles platform, som stilles til rådighed ved Target2s idriftsættelse (samt enhver anden fælles platform, som måtte blive tilgængelig i fremtiden), vil kunne tilbyde disse harmoniserede afviklingsløsninger uden at svække stabiliteten og effektiviteten.

En anden mulighed kunne imidlertid være, at de tilsluttede systemer i en overgangsfase ikke afvikler på

⁴ Grænseflademodellen er baseret på enten kreditoverførsel eller direkte debetprocedurer. I det første tilfælde gennemføres afviklingen af det tilsluttede system via en kreditoverførselsprocedure, hvor deltagerne med en kort position i det tilsluttede system indbetaler på en afviklingskonto i det tilsluttede system i den fælles platform. Så snart alle midler er modtaget, betales deltagerne med en lang position i det tilsluttede system. Modellen benyttes allerede af fx Euro I. I det andet tilfælde vil det tilsluttede system debitere skyldnerne direkte via den fælles platform.

⁵ I Frankrig afvikles værdipapirtransaktioner i centralbankpenge i værdipapirclearings- og afviklingssystemet RGV således.

den fælles platform, men på deltagernes almindelige afviklingskonti hos deres egen centralbank. De tilsluttede systemer kunne herved bevare deres nuværende afviklingsmodel et stykke tid endnu og "tilslutte sig" den fælles platform på et senere tidspunkt. Det er dog sandsynligt, at Target2 bliver katalysator for en yderligere harmonisering af de forskellige afviklingsmetoder. Sektoren giver da også udtryk for et stærkt ønske om en sådan harmonisering, der kan øge effektiviteten og mindske omkostningerne.

I den forbindelse bør det ikke glemmes, at mange nationale særegenheder i virkeligheden ikke er "skræddersyede ydelser" forstået på den måde, at den pågældende ydelse absolut skal leveres på en bestemt måde og ikke kan leveres på andre måder. De er ofte ikke andet end landespecifikke løsninger, som ganske vist opfylder markedets behov for en effektiv og sikker betalingsafvikling, men som hører fortiden til, og som sagtens kunne gøres anderledes i dag. Teknisk set vil den fælles platform, som bliver stillet til rådighed fra Target2s idriftsættelse (samt en hvilken som helst anden fælles platform, som bliver stillet til rådighed i fremtiden) kunne tilbyde både forskellige landespecifikke ydelser og afviklingsløsninger for de tilsluttede systemer. Det er kun et spørgsmål om tilpasningsomkostninger, og om hvordan de fordeles mellem den fælles platform og de tilsluttede systemer. På langt sigt vil en højere grad af harmonisering under alle omstændigheder nedbringe omkostningerne, og derfor går sektoren også ind for en sådan. Det trade-off, der eksisterer mellem overgangsomkostninger og harmonisering, indikerer, at der skal være tid nok til processen. På kortere sigt kan pragmatiske løsninger bidrage til at nå dette mål.

3. LEDELSE, FINANSIERING OG PRISFASTSÆTTELSE

Ledelsen af Target2 bliver opdelt i tre niveauer. Som i øjeblikket kommer ECBs besluttende organer til at udgøre det øverste niveau i Target2 og får den endelige kompetence i indenlandske og grænseoverskridende Target-relaterede spørgsmål. Inden for de overordnede rammer, som fastlægges af ECB, vil de centralbanker, der bevarer deres egen platform eller deler en platform med andre centralbanker, have underordnet kompetence i alle Target-relaterede spørgsmål, hvor de har diskretion. De respektive centralbanker udgør det mellemste ledelsesniveau for deres individuelle platforme, og de deltagende centralbanker udgør det mellemste ledelsesniveau for de(n) fælles platform(e). Den tekniske operatør af de(n) fælles platform(e) og af de individuelle platforme udgør det nederste ledelsesniveau.

Det er helt afgørende, at brugerne (hovedsagelig kreditinstitutter og tilsluttede systemer) inddrages i beslutningsprocessen på de forskellige ledelsesniveauer.

Som det også er tilfældet i dag, vil ECB stå for enhver form for koordinering, som måtte blive nødvendig i Target2.

For så vidt angår finansieringen af Target2s forskellige delsystemer, bliver de individuelle platforme finansieret af de centralbanker, som driver dem. Den fælles platform bliver finansieret af de centralbanker, der er tilsluttet den.

3.1 Øverste ledelsesniveau

ECB vil i størst muligt omfang spille den samme rolle for alle Target2s delsystemer og skal bl.a. træffe beslutning om de ovennævnte spørgsmål, fx standardydelse, omkostningsfordeling og den fælles prisstruktur. Det "øverste ledelsesniveau" skal blandt andet tilsi gte ligebehandling af alle Target2s delsystemer. ECBs besluttende organer bør kun inddrages, såfremt der opstår særlige spørgsmål i forbindelse med den fælles platforms unikke karakter som den eneste fælles platform, der bliver stillet til rådighed ved Target2s idriftsættelse. ECB vil sørge for, at den fælles platform får den tiltænkte rolle som en platform for hele Eurosystemet, som enhver centralbank frit kan tilslutte sig på et senere tidspunkt med de samme rettigheder og forpligtelser som de centralbanker, der har tilsluttet sig fra begyndelsen.

3.2 Melle mste ledelsesniveau

Det mellemste ledelsesniveau omfatter de nationale centralbanker, der deltager i de enkelte platforme. I henhold til de overordnede retningslinjer for Target2 som helhed og inden for de særlige rammer, som ECB har opstillet for den fælles platform som den eneste fælles platform ved Target2s idriftsættelse, har de centralbanker, som deler platformen, samme frihed til at træffe beslutninger for den, som de centralbanker, der bevarer deres egen platform, har for deres systemer.

Blandt de beslutninger, der skal træffes på det mellemste ledelsesniveau, er *beslutninger af strukturel art*, fx om hvordan platformen skal udformes og udvikles i begyndelsen, og for den fælles platforms vedkommende beslutningen om, hvorvidt den skal opbygges fra bunden eller baseres på en eksisterende platform. Dette gælder også beslutningen om den fælles platforms placering, som imidlertid vil blive truffet i samråd med det øverste niveau. Faktorer som omkostninger, operatørens ekspertise og sikkerhed er afgørende for denne beslutning. Sikkerhedsmæssige overvejelser kan betyde, at den fælles platforms primære og sekundære driftscenter placeres i forskellige lande.

Ud over disse beslutninger af strukturel art i forbindelse med etableringen af Target2 skal der på øverste ledelsesniveau også *løbende* træffes *beslutninger*, når først systemet er på plads. Eksempler herpå er valg og udvikling af nye ekstraydelser, som platformens brugere (på nationalt niveau eller på platformniveau) måtte anmode om, prisfastsættelse af disse ekstraydelser, ansættelse af personale til de besluttende organer på dette niveau og overvågning af udviklingen på langt sigt med hensyn til platformens arbejds gang. Det er de enkelte centralbanker, der har ansvaret for at vedligeholde forbindelsen til brugerne (for at holde sig orienteret om de finansielle markeder og være i stand til at handle hensigtsmæssigt i nødsituationer, give deltagere adgang til systemet, overvåge centralbankernes "egne" kunders dag-til-dag operationer og intradag-likviditetspositioner, sikre en problemfri betalingsafvikling og løse problemer sammen med kreditinstitutter, tilsluttede systemer osv.). Dette gælder også for den fælles platform.

For så vidt angår *finansieringen*, skal der udarbejdes en plan for at sikre, at centralbanker, der på et senere tidspunkt tilslutter sig den fælles platform, bærer en passende del af startomkostningerne til udvikling og etablering af platformen.

3.3 Nederste ledelsesniveau

Individuelle platforme kan drives af den relevante nationale centralbank og/eller af et eksternt selskab. Enten kan en national centralbank eller ECB stå for den tekniske drift af den fælles platform, eller også kan flere centralbanker i fællesskab gøre det på skift. Som alternativ kunne platformens drift udliciteres til et juridisk selvstændigt selskab, som kan være privatejet eller ejet i fællesskab af de centralbanker, der tilslutter sig den fælles platform. Da mere end en centralbank kan deltage i *driften* af den fælles platform, behøver *udviklingen* af platformen heller ikke nødvendigvis varetages af kun et selskab. De beslutninger, der skal træffes af de(t) selskab(er), som varetager den tekniske drift af hver platform (individuel eller fælles), vil vedrøre den daglige tekniske drift af systemet på grundlag af aftaler med de(n) respektive centralbank(er) om det fastlagte ydelsesniveau.

3.4 Brugernes rolle

For at sikre, at hver enkelt platform udvikles og fastholdes som et effektivt delsystem af Target2, der lever op til brugernes behov, vil brugerne som en integreret del af beslutningsprocessen blive inddraget gennem en offentlig høring. Brugernes inddragelse i beslutningsprocessen sikres på to måder. Brugerne høres om alle de spørgsmål på de forskellige ledelsesniveauer, som er af væsentlig betydning for dem, fx om ydelsesniveauet. Desuden udtaler de sig og har ret til at fremsætte forslag på eget initiativ om alle spørgsmål af relevans for dem. Det bliver nødvendigt at fastlægge retningslinjer for at sikre, at alle brugere får lige mulighed for at blive hørt i forbindelse med høringsprocessen. På den ene side vil der blive taget behørigt hensyn til de enkelte brugeres vægt med hensyn til betalingsantal og –beløb. Samtidig skal der også tages behørigt hensyn til de særlige behov, som mindre kreditinstitutter eventuelt måtte have.

Brugernes inddragelse sætter ikke spørgsmålstejn ved den kendsgerning, at de endelige beslutninger træffes på de respektive ledelsesniveauer. Resultatet af en høring af brugerne vil ikke automatisk være afgørende for den endelige beslutning. Det kan i bestemte, men sandsynligvis sjældne tilfælde være nødvendigt at lægge større vægt på hensyn, der er i almenhedens interesse, fx mindskelse af systemisk risiko. Der vil på det mellemste ledelsesniveau blive truffet mere detaljerede beslutninger om, hvordan dialogen med brugerne af den fælles platform kan organiseres, og især de enkelte deltagende centralbankers rolle.

3.5 Prisfastsættelse

For de ydelser, som indgår i Targets standardydelse, bliver der en fælles prisstruktur for hele Target, som ECB fastsætter ud fra princippet om "ens pris for samme ydelse". Det betyder ikke nødvendigvis, at der kun bliver en pris. Priserne kan fx gradueres efter antallet af betalinger, som foretages af en deltager, eller efter betalingstidspunktet. De enkelte centralbanker kan fortsat prissætte ekstraydelser separat og uafhængigt.

Den "ens pris" bliver baseret på det RTGS-system, som har den laveste gennemsnitsomkostning pr. transaktion (indenlandsk og grænseoverskridende), og skal give det RTGS-system, der bruges som reference, mulighed for fuld omkostningsdækning, samtidig med at der imidlertid indregnes et "element af offentligt gode". Elementet af offentligt gode bliver ens for alle delsystemer i Target2.

Den fælles prisstruktur vil blive anvendt lige fra Target2s idriftsættelse.

Det RTGS-system, der bruges som reference, vil ikke blive bedt om at hæve prisen for at sikre en højere grad af omkostningsdækning i Target som helhed.

4. DE NÆSTE TRIN FREM MOD ETABLERINGEN AF TARGET2

Target2 sættes i drift, når:

- (i) Target2-retningslinjen træder i kraft.
- (ii) Alle Target-delsystemer tilbyder de standardydelse, som er fastsat i retningslinjen.
- (iii) Disse ydelser tilbydes i henhold til den fælles prisstruktur.
- (iv) Den fælles platform er klar til brug.

Styrelsesrådets beslutning fra oktober 2002 fokuserede på det vejledende koncept for Target2 og lod flere aspekter være åbne for videre behandling.

Den videre forberedelse af Target2 kan opdeles i tre faser: i) den forberedende fase, ii) projektfasen, iii) testfasen.

Den *forberedende fase* indeholder følgende trin:

- Afholdelse af denne offentlige høring for at give brugerne mulighed for at fremsætte deres kommentarer til, hvorledes den valgte fremgangsmåde for Target2 samt det valgte ydelsesniveau bedst kan gennemføres. På grundlag heraf identificeres Target-brugernes behov (brugerne er hovedsagelig kreditinstitutter, tilsluttede systemer, som afvikler i Target, og centralbanker).
- De nationale centralbanker, der ønsker at deltage i en enkelt, fælles platform ved Target2s idriftsættelse, indleder forhandlinger, som er åbne for enhver national centralbank, som måtte være interesseret i at deltage i et sådant initiativ. ECB koordinerer disse forhandlinger. Der skal være enighed om enkelthederne med hensyn til ledelse og finansiering af den fælles platform samt om dens placering og leverandør(er) af tekniske ydelser.
- Target-retningslinjen skal ændres, så den afspejler Styrelsesrådets beslutninger om Target2.
- På grundlag af brugernes behov opstilles der en liste over standardydelse i Target2, hvorved der tages udgangspunkt i den højere grad af faktiske ligheder mellem de nuværende RTGS-systemer i stedet for i modellen med "fælles minimumskrav", som er foreskrevet i den gældende Target-retningslinje.

Target2s *projektfase* igangsættes, når ovennævnte opgaver er fuldført. I projektfasen skal brugernes nærmere behov samt forretningsmæssige og tekniske specifikationer præciseres og vedtages. Efterfølgende skal der udvikles nyt software, eller det eksisterende software skal opdateres. De centralbanker, der bevarer deres egen platform, bliver nødsaget til at tilpasse den til Target2-systemets specifikationer og til interlinking-mekanismen (i tilfælde af ændringer). For den fælles platform gælder, at denne fase helst skal igangsættes med underskrivelsen af kontrakten(erne) med udbyderen(erne) af den

fælles platform og med de centralbanker, der tilslutter sig platformen. Fasen kan opdeles i mindst tre dele:

- For det første bliver udbyderen(erne) af den fælles platform og de centralbanker, der tilslutter sig denne, nødsaget til at tilpasse deres system(er) til den fælles platforms specifikationer.
- For det andet skal den fælles platform, hvis der bliver tale om ændringer i interlinking-mekanismen, forbindes med de øvrige Target-delsystemer i overensstemmelse med de nye specifikationer.
- For det tredje bliver de tilsluttede systemer og eventuelt kreditinstitutter nødsaget til at tilpasse sig den fælles platforms grænseflade og funktioner.

Mod slutningen af projektfasen skal der vælges et RTGS-system som referencesystem (idet der tages højde for omkostninger forbundet med håndteringen af indenlandske betalinger og grænseoverskridende betalinger i det pågældende system), som skal danne grundlag for en fælles prisstruktur for hele Target. Den fælles prisstruktur skal udarbejdes under hensyntagen til et element af offentligt gode. Der foretages også en analyse af, hvordan den foreslåede prisstruktur vil påvirke systemets politiske målsætning som fx håndtering af det størst mulige antal store betalinger og direkte adgang for så mange som muligt.

I tredje fase er grundige tests, inden systemet er klar til brug, nødvendige forudsætninger for, at Target2 i sin helhed kan gå i luften uden problemer.

På grund af projektets omfang, som fremgår af ovennævnte trin, der skal gennemføres som forberedelse til Target2, kan systemet ikke forventes implementeret helt før anden halvdel af indeværende årti. Dette rejser en række *overgangsspørgsmål*:

- I perioden frem til Target2s idriftsættelse vil nogle af trinene kunne blive gennemført, når blot de ikke er i modstrid med den beslutning, der træffes om Target2. Fx behøver man ikke nødvendigvis vente med at tage den fælles platform i brug, førend alle Target-delsystemer tilbyder standardydelse. Target-retningslinjen skal ændres for at tage den nye afgrænsning (jf. afsnit 2.1) i betragtning.
- EUs udvidelse finder sted før Target2s idriftsættelse, og således før den fælles platform bliver stillet til rådighed. Styrelsesrådet har besluttet, at centralbankerne i tiltrædelseslandene får de samme rettigheder og forpligtelser, hvad angår tilslutning til Target, som de nationale centralbanker, som på nuværende tidspunkt ikke deltager i eurosamarbejdet. De centralbanker i tiltrædelseslandene, som ikke ønsker at oprette deres egen euro-RTGS-platform, vil blive tilbudt en midlertidig løsning, indtil den fælles platform bliver stillet til rådighed.
- ESCB vil snart tage stilling til, hvilke af de forbedringer af Target, som måtte blive foreslået af brugerne, der kan gennemføres inden for en snæver tidsramme og til en rimelig pris.